

ชื่อเรื่อง การจัดการตลาดน้ำบางน้ำผึ้งแบบมีส่วนร่วมเพื่อการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ผู้วิจัย พระครูมงคลวิลาส บุญโสม
กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพบูรณ์ บุญไชย และอาจารย์ ดร.ปรารภ แก้วเศษ
ปริญญา ศศ.ม. สาขาวิชา วัฒนธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งอยู่ในตำบลบางผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่เคียงข้างกับความเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานคร และยังคงความสมบูรณ์ตามรูปแบบสวนเกษตรดั้งเดิม เป็นพื้นที่ที่มีอยู่เพียงผืนเดียวและเป็นผืนสุดท้ายที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานครมากที่สุด การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความเป็นมาและศักยภาพของการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเลือกพื้นที่ศึกษาที่ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบสนทนากลุ่ม การเก็บข้อมูลมีทั้งข้อมูลเอกสารและข้อมูลสนาม ข้อมูลสนามได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากลุ่ม จากผู้รู้ 21 คน ผู้ปฏิบัติ 55 คน และ ผู้เกี่ยวข้อง 40 คน นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องด้วยวิธีการแบบสามเส้า วิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า เกี่ยวกับความเป็นมาและศักยภาพของการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการนั้น ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างเขื่อน ได้รวมตัวกันหาข้อตกลงร่วมกับทางหน่วยงานของรัฐ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้งเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องที่ดินทำกิน ในที่สุดทางรัฐบาลได้ขอที่ดินจากชาวบ้าน และสร้างเป็นตลาดน้ำ เพื่อรองรับผลผลิตของชุมชน และเพื่อการท่องเที่ยว ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ได้ร่วมมือกันดำเนินงานในการพัฒนาและการจัดการตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง นำโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีการให้บริการการท่องเที่ยวหลายรูปแบบ ได้แก่การจัดจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การจัดจักรยานชมธรรมชาติ พายเรือชมวิถีชีวิตริมน้ำหรือนั่งเรือคู้ห้อยในแม่น้ำเจ้าพระยา มีการจัดประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ ทางอินเตอร์เน็ต และวารสารการท่องเที่ยวต่าง ๆ มีคณะกรรมการจัดการการบริหารงานทั่วไป มีพนักงานรักษาความ

สำหรับ แนวทางการพัฒนาการจัดการตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการนั้น
ในอนาคตมีความพยายามในการรักษาระดับมาตรฐานของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ควบคู่ไปกับการรักษา
ธรรมชาติในท้องถิ่นเอาไว้เป็นอย่างดี และปลูกจิตสำนึกของคนในชุมชนให้ตระหนักต่อคุณค่าของ
แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ภูมิประเพณี ภูมิทัศน์ และลดผลกระทบในด้าน
ต่างๆ ที่อาจมีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยสรุป ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ช่วยสร้างเสริมรายได้แก่ประชาชน
ในท้องถิ่น ตลอดจนเป็นการเผยแพร่ความงดงามของธรรมชาติและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตของ
บุคคลในท้องถิ่น ด้วยความร่วมมือของประชาชนและองค์กรในชุมชน เป็นผลดีทั้งด้านเศรษฐกิจ
วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สมควรที่จะมีการสืบทอดและพัฒนาให้มีความยั่งยืนสืบไป

TITLE The Management of Bang Nam Phueng Floating Market Through
Community Participation for Cultural Tourism

AUTHOR Phra Kru Mongkonvirat Boonsom

ADVISORS Asst Prof. Dr.Paiboon Bunchai and Dr.Prarop Kaoses

DEGREE M.A. **MAJOR** Cultural Science

UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2009

ABSTRACT

Bang Nam Phueng floating market, situated in Phra Padaeng district, Samut Prakan province, was an agricultural area along the growth of Bangkok metropolitan, which was still full of traditional agricultural fertility. It was the only piece of land, the last one, that located at the closest distance from Bangkok. The study was aiming to : 1) examine the background and tourism potentials of Bang Nam Phueng floating market in Samut Prakan province; and 2) explore the develop the management of Bang Nam Phueng floating market in Samut Prakan province. It was a qualitative study, in which the Bang Nam Phueng floating market area, Phra Padaeng district, Samut Prakan province, was chosen for the site of the study. The tools used for the study were interviewing form, observation form, and group discussion form. Written documents and fieldwork data were collected. Fieldwork data were gathered through interviews, observations, and group discussions, from 21 key-informants, 55 casual informants, and 40 general informants. Data were checked, for their accountability, by the triangular technique and analyzed in accordance with the given objectives. Then the results of the analysis were presented in the form of a descriptive analysis.

The results of the study revealed that, on the background and the tourism potentials of Bang Nam Phueng floating market, the villagers who had the impacts upon from the government revoke their land licenses for dam construction got together to negotiate with the government office, asking the Tambon Bang Nam Phueng Administrative authority to step in for the agricultural land. Eventually, the government got pieces of land from villagers' donation and built the floating market for the community to sell their products and for tourism. Villagers and various organizations had made efforts on development and management of the Bang Nam Phueng floating market, led by

Tambon Bang Nam Phueng Administrative Office, Samut Prakan Provincial Administrative Office, the Ministry of Sports and Tourism, offering many forms of tourism. These included local merchandises selling biking for scenery tours, boat rowing along the canals or watching fireflies along the Chao Phaya River while sitting in a boat; promoting publicity through television, internet, and various journals. These tasks were supervised by a general managing committee. There were also cleaning workers and security guards.

Concerning the ways to develop Bang Nam Phueng Floating Market in Samut Prakan, in the future, there were efforts to keep the standard of Bang Nam Phueng floating market operation, as well as the local environmental conservation and cheer up the spirits of the people in the community to realize the value of tourism sites, culture, beliefs, attitude, keeping an eye on, protecting, and easing the impact on various aspects of Natural resources and environments.

In conclusion, Bang Nam Phueng floating market was a tourism site that enhanced the incomes of local people. It was also a way of dissemination of the natural beauty and cultural ways of lives of the people in local area. Through the co-operation between the people and local administrative authorities, it created good outcomes in terms of economy, culture, and natural environments, which should be continued and developed for the long lasting sustainable process.

